

28/02/2018

Article de la regidora Isa Martínez

CAN BOADA, L' ETERNA LLUITA DEL CIUTADÀ PER RECUPERAR L'ESPAI PÚBLIC I URBÀ

El parc de Can Boada és un parc amb unes vistes fantàstiques, amb restes d'una arquitectura singular en la que, a més de la vegetació, pot gaudir-se i observar-se restes del murs, del sec d'aigua del forn i de l'edifici singular construït pel mestre d'obres Jeroni Boada cap al 1850 (estil historicista de tendència bizantina) i que actualment és la seu el Gremi de Constructors i Promotors d'obres de Mataró i Comarca. Des d'una part amagada del parc es pot observar, subtilment, part de l'arquitectura modernista de La Masia de Can Bartra que, recordem, té una magnífica capella (no oberta al públic) i que forma un magnífic conjunt modernista que alguns atribueixen a Joan Boscà Font.

El Parc és un paratge romàntic, enclavat entre els barris de Peramàs, Cerdanyola, Via Europa i la Llàntia, que disposa de més de 2 hectàrees d'una vegetació singular -pins, garrofers i una espècie de cactus gegantins-, que ara mateix es troba amenaçada per alguna malaltia que les està consumint.

Hem de recordar que la bellesa i l'orografia del parc han fet que formi part del recorregut nº 8 del *A peu fem Salut*, organitzat per l'Àrea de salut de l'Ajuntament de Mataró i això no va ser gratuït, sinó perquè s'entenia, amb molt bon criteri pel servei, que les persones que viuen prop dels parcs opten a majors oportunitats de realitzar activitats físiques, amb el consegüent benefici per la salut.

Exposada succintament la importància per la ciutat del parc, s'ha de dir que des del Grup municipal de CiU Mataró volem exposar *el lamentable estat de degradació en que es troba la part de dalt dels murs, prop del mirador principal. Els murs estan desfalcats i amb un mal estat de conservació. Igualment a la caiguda d'aigua, sota del rec del Carrer pirineus, s'està desfalcant i desfent el talús, que poc a poc cau sobre les escales de la pujada, deixant pedres de grans dimensions que posen en perill, no només el patrimoni paisatgístic i arquitectònic, sinó també els vianants que passegen per la ruta nº 8 del Fem Camí a Peu.*

Per altra banda, el parc s'ha convertit, generalment per les nits i també algun migdia, en zona d'oci nocturn, amb festes i "botellons" que practiquen joves i no tan joves. A més de pertorbar el descans dels veïns, molesten els que passegen pel matí a primera hora i que, malgrat els esforços dels serveis de neteja per minimitzar-ho, han d'observar restes

d'ampolles, bosses, menjar, de defecacions producte de la borratxera, roba fins i tot interior i altres restes d'ADN variat.

S'ha d'esmentar també que, darrerament la cosa a anat a més i, a banda del “botellon”, s'està convertint en un lloc de trobades íntimes de passes i consum de tot tipus de substàncies, havent-se trobat alguns veïns xeringuilles i restes de consum d'altres psicotròpics.

Des del grup municipal de CiU no tenim cap dubte **que hem de recuperar aquest espai per als ciutadans de bé de Mataró, la gent ha de poder passejar sense por i, amb seguretat pels parcs de la ciutat.** Creiem fermament que és coneguda per tothom la importància que les qüestions paisatgístiques estan tenint al debat públic sobre l'habitabilitat de les grans ciutats i la seva influència en les relacions entre veïns i la identitat social de les comunitats, que **“assenyalen que la presència de zones verdes als barris o l'existència de parcs i jardins públics és un element que contribueix a millorar l'estat de benestar físic i mental de la població, a afavorir la interacció social i, en definitiva, a fer més habitables les ciutats alliberant les tensions de la vida quotidiana”**(Priego González De Canales, 2011)(Priego González De Canales, Breuste, & Rojas Hernández, 2010).

Es per això que volem lluitar per que les persones de bé recuperin els espais naturals i urbans de la ciutat És per això que quan estàvem a Govern es va consensuar amb tots els grups municipals la necessitat d'elaborar un nou pla de convivència, innovador, resilent i que atengués a les exigències de corresponsabilitat dels ciutadans. Ara bé, tenim clar que malgrat creure que **“L'espai públic no genera perills per si sol i que és el lloc on es manifesten**

els problemes d'injustícia social, econòmica i política. La seva feblesa augmenta la por d'uns, la marginació d'uns altres i la violència urbana soferta per uns altres” (BORJA 2001). Com personalment he dit en reiterades ocasions, crec alhora en la importància de la prevenció (Crime Prevention Through Environmental Design -CPTED-) de les mesures alternatives. Ara bé, no escapa a ningú que aquestes no poden anar soles, que hi ha un moment en el qual el municipi ha de reprovar les conductes antinormatives, per tal d'evitar, en aquest cas, **la degradació paisatgística i convivencial, per tal d'aconseguir que els ciutadans de Mataró recuperin els parcs de mans dels incívics, perquè no hem d'oblidar que “la ciutat ha de ser l'espai de sociabilitat”**.

Es por tot això que aquest grup municipal ha interpel·lat per escrit al Govern, per tal de preguntar-li :

- 1) Si tenen o han tingut coneixement amb anterioritat dels fets esmentats i, en qualsevol cas, si tenen projectat algun tipus d'actuació destinada a pal·liar la degradació paisatgística i arquitectònica de l'esmentat parc.
- 2) Si tenen projectat començar a retirar la resta de pedregam i protegir-ho de caigudes, en la zona d'accés per la zona de pirineus.
- 3) En relació a les actituds incíviques i delinqüencials, si han avisat als Mossos d'Esquadra, que en aquell indrets possiblement s'estigui consumint estupefaents i /o passant els mateixos. I si la Policia Municipal de Mataró ha fet o té pensat fer algun tipus d'actuació per evitar les conductes incíviques ("Botellones", defecacions, sorolls etc) de joves i no tan joves per les tardes-nits, i no ens referim a imposar només sancions per tinença d'animals perillosos, sinó a intervencions preventives i si s'escau punitives de l'incivisme.

Així doncs, el que demanem es la continuïtat, en les polítiques públiques urbanes sostenibles i resilents, amb capacitat d'enfortir la identitat urbana i amb ella la reputació de ciutat educada i amable amb capacitat per establir i complir normes socials sobre la ciutat. En definitiva, que aquests espais compleixin amb la seva funció "d'integrar als diversos grups, independentment de l'edat, creences i culte. En actuar com a referent d'identitat a la ciutat, l'espai públic s'ha de concebre com un espai de tots, on individus i grups diferents aprenguin a viure i convida junts, respectar llocs de trobada, de sociabilitat i d'experiències comunes" (Carr, Francis, Rivlin y Stone, 1992).1

Isa Martínez i Cid

Regidora del Grup Municipal de CiU Mataró

-
- PRIEGO GONZÁLEZ DE CANALES, C. (2011). Naturaleza Y Sociedad El valor de los Espacios Verdes Urbanos., Ministerio De Medio Ambiente Y Medio Rural Y Marino. Naturaleza y Sociedad -Ministerio de Medio Ambiente y Medio Rural y Marino, 43.
 - http://www.mapama.gob.es/es/ministerio/servicios/publicaciones/NATUR_Y_SO_CIEDAD_primeras_páginas_tcm7-203293.pdf
-

- PRIEGO GONZÁLEZ DE CANALES, C., BREUSTE, J. H., & ROJAS HERNÁNDEZ, J. (2010). Espacios Naturales En Zonas Urbanas Análisis comparado de la ciudad alemana de Halle y las chilenas de San Pedro de la Paz y Talcahuano. Natural Areas In Urban Landscapes A Comparative Analysis Of The German City Of Halle And The Chileans Of San Pedro De La Paz And Talcahuano.; Revista Internacional de Sociología(RIS),68(1),199-224. <https://doi.org/10.3989/ris.2008.05.14>
- CARR, S., FRANCIS, M., RIVLIN, L. G., & STONE, A. M. (1992). Needs in public space. In M. Carmona, & S. Tiesdell (Eds.), Urban Design Reader (pp. 230-240). Oxford, UK: Architectural Press